El poema. Verdimanca

Inès Gumà

*A Wakan Tanka, el gran esperit **

...al verd...què hi manca ?
Res, la natura tot ho té
i expectant
obro els ulls
al Gran Teatre

Comença la funció

Rere el teló,
un caminet florit

A banda i banda
del caminet,
liloses fileres
de flors

Més avall,
un remoreig
de fulles
acompanya
el meu pas

En un raconet del camí
m'endinso en els records
i escolto com
melangiosa la vida
detura la tristor
a l'esguard de tornar a veure
els colors de la Quebrada

Petit voreig del Ter
a prop d'Humauaca

Un raig de sol
desvetlla la tarda,
l'ocreig del dia fugisser
és un blues per l'ànima

Un traç de blagror
ressegueix la meva ombra
a prop de la resclosa

Negrís el cigne canta,
tristor daurada
tristor del cor
rere els joncs
damunt les aigües

Or vespròs
d'una tarda reposada,
lluny de tot
recolzo l'ànima
al costat del riu
i sento
el xiuxiueig del vent
entre les canyes

La veu del vent
m'esberla el cor
i neix una flor

Tanta tendresa
em perpetua
a la terra mare

Apunts de riu,
pinzellades d'agost,
esbós per un guió perfecte.
És de nit.

Comença l'últim acte,
neix un altre dia.

Rere el teló,
un caminet florit
Jo
La Natura
I la Vida.

---

* *Wakan Tanka* – el gran esperit , diví i sagrat per els nadius de les tribus Sioux

Terminologia específica del poema no inclosa en els diccionaris:

Voreig: acció de vorejar, passar a la vora d'un riu, o un riu que passa a la vora d'un paisatge.

Ocreig: de blanc de llum a ocre, l'ocreig del dia marca el moment llànguid d'aquest canvi de llum.

Vesprós: tonalitat de la llum durant les últimes hores de la tarda, anuncia el vespre.

Blagror: barreja del color blau fosc i un sentiment agredolç.

Negrís: tirant a negre-gris.